

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Gheorghe Tipa în numele inculpatului Bașirov Namet, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2018, în cauza penală, în privința lui

Bașirov Namet XXX, născut la XXX, cetățean al Republicii XXX, originar din XXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 05.06.2016 pînă la 26.01.2018;

Instanța de apel de la 27.04.2018 pînă la 17.05.2018;

Instanța de recurs de la 23.04.2019 pînă la 10.09.2019.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26 ianuarie 2018, **Bașirov Namet** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și condamnat la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 și art. 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, prin adăugare în întregime la pedeapsa aplicată, s-a adăugat pedeapsa stabilită prin sentința judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din data de 16 iunie 2008, sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie suma de 20 000 lei, fiindu-i stabilită lui **Bașirov Namet** pedeapsa definitivă, în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, pedepse care s-a dispus a fi executate separat.

De asemenea instanța de fond a dispus încasarea din contul inculpatului, **Bașirov Namet**, în beneficiul părții vătămate Verdeș Cristina, a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 2 500 lei.

La fel, s-a dispus încasarea din contul inculpatului, **Bașirov Namet**, în beneficiul pătimitului Burduja Veaceslav, a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 2 500 lei.

Totodată, instanța de fond a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, privind încasarea din contul inculpatului, **Bașirov Namet**, a prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că inculpatul, **Bașirov Namet**, la 25 martie 2016, aproximativ la orele 17:00, aflându-se în loc public, pe XXX, mun. Chișinău, acționând cu intenții huliganice, încalcând grosolan

ordinea publică, manifestând o lipsă de respect față de societate și un cinism deosebit, s-a deplasat prin mijlocul străzii, împiedicând deplasarea regulamentară a mijloacelor de transport, iar ulterior, blocând circulația automobilului de model „Mercedes-Benz”, cu n/î XXX, a inițiat un conflict cu șoferul automobilului menționat, Burduja Veaceslav, exprimându-se în adresa acestuia cu cuvinte necenzurate, având tendința aplicării violenței fizice, manifestată prin amenințarea cu un cuțit și expresii verbale de aplicare a acestuia.

Tot el, în aceleași circumstanțe, continuându-și intențiile huliganice, folosindu-se de o piatră, a deteriorat parbrizul automobilului de model „Mercedes-Benz” cu XXX, după care a spart cu piatra geamul portierei din partea dreaptă-față a automobilului, lovind-o astfel pe Verdeș Cristina, care se afla pe bancheta din spate, cauzându-i ultimii, conform raportului de constatare nr. 1314 din 26 martie 2016, echimoză la nivelul toracelui pe dreapta, ceea ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Bașirov Namet Birjdahan, a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, individualizată prin „huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor și aplicarea violenței, săvârșite cu încercarea aplicării armei și aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății”.

3. Împotriva sentinței prime instanțe, procurorii au înaintat apel, prin care au solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, cu numirea pedepsei în formă de închisoare, pe un termen de 3 ani și 7 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, a adăuga la această pedeapsă partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 16 iunie 2008 și a-i stabili pedeapsa definitivă în formă de închisoare, pe un termen de 3 ani 7 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1 000 unități convenționale.

În motivarea apelului declarat, procurorii au invocat că, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul Bașirov Namet s-a eschivat de la executarea pedepsei, anterior a fost condamnat, iar pedeapsa numită nu a executat-o, astfel sunt prezente elementele recidivei periculoase prevăzută de art. 34 alin. (2), lit. a) Cod penal, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2), lit. b), e), f), g) Cod penal, pentru care a fost condamnat prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 16 iunie 2008 se califică ca o infracțiune gravă, astfel concluziile instanței privind neaplicarea art. 82 Cod penal, contravin modificărilor normei art. 82 alin. (2) Cod penal.

3.1. Împotriva sentinței primei instanțe, au înaintat apel părțile vătămate, Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, prin care au solicitat, casarea acesteia și a încheierii din 20 martie 2017, și a încasa din contul lui Bașirov Namet, în beneficiul lui Burduja Veaceslav prejudiciul în sumă de 33 525 lei și prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei, și a încasa din contul lui Bașirov Namet în beneficiul lui Verdeș Cristina prejudiciul material în sumă de 5 000 lei și prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei, precum și cheltuielile judiciare.

În motivarea apelului declarat, părțile vătămate, Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, au menționat următoarele motive:

- instanța de fond nu a luat în considerație faptul că organul de urmărire penală greșit a încadrat acțiunile inculpatului, deoarece în acțiunile lui Bașirov Namet sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 145 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal, fiind redată greșit cronologia acțiunilor inculpatului. Nu au fost verificate

circumstanțele dacă Bașirov Namet a fost anterior condamnat, nu a fost studiată personalitatea inculpatului, nu a fost stabilit cuantumul prejudiciului. Deși s-a solicitat aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” acest fapt a fost omis de către instanță și procuror;

- instanța de fond greșit a reținut faptul că Bașirov Namet a recunoscut vina. Instanța de fond greșit a respins demersul privind efectuarea expertizei cu privire la prejudiciul material cauzat, astfel că deși instanța a menționat că stabilirea cuantumului prejudiciului ar tergiversa examinarea cauzei, ședința de judecată din 20 martie 2017 a fost amânată pentru data de 11 mai 2017, timp în care putea fi efectuată expertiza merceologică a automobilului și geaca părții vătămate Verdeș Cristina;

- consideră incorectă soluția instanței de fond privind micșorarea prejudiciului moral, fără a lua în considerație că au fost agresați cu un cuțit și cu pietre, au fost speriați, fiind puși în pericol de a fi omorâți, iar din 25 martie 2016 până în prezent sunt impuși de a pierde timpul personal legat de participarea în instanța de judecată, fiind deteriorat automobilul care până în prezent nu a fost reparat din lipsă de surse financiare.

3.2. Împotriva sentinței primei instanțe, a înaintat apel avocatul Prodan Lilia, în numele inculpatului Bașirov Namet, prin care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bașirov Namet să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, avocatul Prodan Lilia în numele inculpatului, a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație că învinuirea s-a bazat pe declarațiile părților vătămate Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav (care sunt soți), a martorilor, care au relatat în cadrul anchetei penale și judiciare din punctul său de vedere anumite circumstanțe, astfel declarațiile lor urmează a fi apreciate critic;

Circumstanțele care au avut loc, nu țin de Legea penală având în vedere faptul că, nu s-a demonstrat folosirea căror-va obiecte sau arme de către inculpat. Mai mult, din declarațiile lui Bașirov Namet, care la rândul său nu neagă faptul că, a fost la data și ora indicată pe str. Trandafirilor și într-adevăr a avut loc un incident se evidențiază momentul că, ultimul nu a înțeles în general motivul acestui incident, deoarece partea vătămata Burduja Veaceslav, striga la el în limba română, însă el nu înțelegea ce i se vorbește. În urma situației create anume Bașirov Namet a fugit de la locul incidentului, iar partea vătămata Burduja Veaceslav, îl urmărea în continuare și el a fost nevoit să se ascundă;

Nu s-a confirmat circumstanța relatată de părțile vătămate ce ține de spargerea sau deteriorarea cu cărămida a parbrizului automobilului de model „Mercedes” care îi aparține cu drept de proprietate de către Bașirov Namet. Deteriorarea automobilului nu a fost acțiunea săvârșită de Bașirov Namet, deoarece ultimul este inapt de a ridica sau a ține careva obiecte cu brațe. Acest moment a fost demonstrat de către apărare prin documentele medicale prezentate în instanța de judecată, deoarece conform actelor medicale, Bașirov Namet în urma unui traumatism a suportat intervenții chirurgicale la ambele brațe, însă nu au fost restabilite aptitudinile și capacitățile de folosință a brațelor la 100%.

În urma celor relatate apărarea a ajuns la concluzia că, sentința de condamnare este bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2018, au fost respinse ca nefondate cererile de apel înaintate de către procurori, de avocatul Lilia Prodan în numele inculpatului Bașirov Namet, de părțile vătămate Verdeș Cristina și

Burduja Veaceslav, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central din 26 ianuarie 2018, cu menținerea hotărârii atacate.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispoziției art. 287 alin. (3) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel a considerat că, vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume: declarațiile părților vătămate Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav /Vol. I, f.d.205/, /Vol.I, f.d.207/; declarațiile martorului Popov Anatolie /Vol. I, f.d.206/, precum și: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 martie 2016, /Vol. I, f.d.13-19/; raportul de expertiză medico-legală nr. 1056/D din 20 aprilie 2016 /Vol. I, f.d.34/; proces-verbal de recunoaștere al persoanei din 03 mai 2016, /Vol. I, f.d.39-40/; proces-verbal de recunoaștere al persoanei din 03 mai 2016, /Vol. I, f.d.41 -420/; ordonanța de ridicare și proces-verbal de ridicare din 16 iunie 2016, /Vol. I, f.d.43-45/.

Astfel, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, Bașirov Namet, încadrarea juridică corectă și anume conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 287 Cod penal urmează a fi relatat că, urmare a acțiunilor huliganice ale inculpatului, Bașirov Namet, părții vătămate Burduja Veaceslav, i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile manifestată prin deteriorarea automobilului de modelul „Mercedes” cu n/î XXX, și morală în aceleași proporții manifestată prin cuvinte necenzurate și tendințe de amenințare, totodată părții vătămate, Verdeș Cristina, i s-au cauzat leziuni corporale neînsemnate, astfel i s-a cauzat un prejudiciu material, dar și moral, urmare a faptului că inculpatul a aruncat cu o piatră în automobil și lovind-o pe aceasta, or, obiectul infracțiunii de huliganism și-a găsit deplină confirmare, în situația în care s-a confirmat integral faptul că inculpatul, Bașirov Namet, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa părții vătămate, Burduja Veaceslav, l-a amenințat pe acesta cu aplicarea loviturilor prin intermediul unui cuțit pe care îl avea în mână, iar faptul dat a fost confirmat nu doar de către părțile vătămate, dar și de către martorul, Popov Anatolie, care a susținut că a văzut momentul în care inculpatul fugind după ce a aruncat piatra peste automobilul părții vătămate, deteriorându-l și provocându-i vătămări corporale pătimatei, Verdeș Cristina, striga „te tai, teucid”.

În cazul de față, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că acțiunea inculpatului, Bașirov Namet, s-a desfășurat într-un loc public, care este accesibil tuturor persoanelor, adică pe str. Trandafirilor, 15/4, mun. Chișinău, fapt reiterat și de către părțile vătămate Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, dar și de către martorul, Popov Anatolie, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 martie 2016, dar și însuși din relatările inculpatului Bașirov Namet, care a menționat că s-a aflat în acel timp și în acel loc în care se menționează circumstanțele comiterii faptei infracționale de huliganism.

Instanța de apel a remarcat că deși părțile vătămate Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, în cererea de apel au remarcat și solicitat încadrarea acțiunilor inculpatului, Bașirov Namet, în baza art. 27, art. 145 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal, această solicitare este nemotivată și contradictorie, or, în contextul prevederilor art. 22 Cod de procedură penală, este inadmisibilă tragerea persoanei la răspundere penală de două ori pentru aceeași faptă.

Astfel, instanța de apel ține să remarce aici că de fapt, acțiunile inculpatului, Bașirov Namet, sunt corespunzătoare doar infracțiunii de huliganism, atâta timp cât nu au fost administrate careva probe certe ce să confirme existența intenției directe a inculpatului de omor a părții vătămate, Burduja Veaceslav, de vreme ce însuși acesta, cât și pătimită, Verdeș Cristina, au indicat că inculpatul l-a amenințat pe pătimit, exprimându-se că-l v-a ucide, fapt perceput real de către pătimit, și această împrejurare arată clar întrunirea agravantei „amenințarea cu aplicarea violenței” asupra pătimitului Burduja Veaceslav.

Mai mult ca atât, în cazul tentativei de omor, inculpatul întreprinde acțiuni directe, îndreptate spre atingerea scopului inițial, care însă din motive independente de voința sa, nu au dus la rezultatul scontat, situație lipsă la caz, or, de la bun început, conform materialelor și probatoriului administrat, s-a confirmat pe deplin încălcarea grosolană a ordinii publice de către inculpat, însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței, nu și cu aplicarea acesteia în privința lui Burduja Veaceslav nemijlocit

Subsidiar, instanța de apel a remarcat faptul că încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Bașirov Namet, în baza tentativei de omor, și a huliganismului agravat, așa cum solicită pătimitii, ar însemna încălcarea principiului neadmiterii sancționării duble pentru aceeași faptă penală, fapt inadmisibil de drept, or, utilizarea termenului „infracțiune” în textul art. 4 al Protocolului nr. 7 nu poate justifica aderarea la o abordare mai restrictivă. Convenția trebuie să fie interpretată și aplicată într-un mod care face ca drepturile să fie practice și efective, nu teoretice și iluzorii. Aceasta este un instrument viu, care trebuie interpretat în lumina condițiilor actuale.

Astfel, în cazul dat, acțiunea de huliganism, comisă de către inculpatul, Bașirov Namet, s-a consumat de la bun început, din momentul încălcării grosolane a ordinii publice, prin expresii necenzurate în adresa pătimitului, Burduja Veaceslav, cu ulterioara amenințare a acestuia cu un cuțit, în calitate de armă, și nemijlocit aplicarea unei asemenea violențe, adică prin aruncarea pietrei în direcția părții vătămate, Verdeș Cristina, care se afla în automobilul de modelul „Mercedes”, cu n/î XXX, fiindu-i cauzate în cele din urmă leziuni corporale neînsemnate în partea dreaptă a corpului, iar aceste circumstanțe și-au găsit confirmare prin declarațiile părților vătămate Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, ale martorului Popov Anatolie, dar și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 25 martie 2016, precum și raportul de expertiză medico-legală nr. 1056/D, din 20 aprilie 2016.

În sensul expus, instanța de apel v-a nota și faptul că conform procesului-verbal de recunoaștere al persoanei din 03 mai 2016, partea vătămată Verdeș Cristina, l-a recunoscut pe inculpatul Bașirov Namet, ca persoană care a agresat-o, iar conform procesului-verbal de recunoaștere al persoanei din 03 mai 2016, partea vătămată, Burduja Veaceslav, l-a recunoscut pe inculpatul, Bașirov Namet, ca persoană care l-a agresat, circumstanțe care iarăși vin să confirme faptele infracționale comise de către inculpatul, Bașirov Namet Birjdahan, și să infirme integral relatările ultimului, de referință la nerecunoașterea vinovăției pentru huliganismul agravat comis.

De asemenea, cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată a fost lăsată pentru examinare după înmânarea copieii rechizitoriului în limba rusă, ulterior însă în cadrul ședinței de judecată din 05 iunie 2017, inculpatul a relatat că nu recunoaște toate probele indicate în rechizitoriu, astfel că prin încheierea protocoară din 05 iunie 2017, cererea inculpatului privind examinarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală a fost respinsă, dat fiind faptul că inculpatul nu a recunoscut în întregime circumstanțele indicate în rechizitoriu /Vol.I, f.d. 164-164-verso/.

Instanța de apel a respins ca fiind neadeverite alegațiile avocatului Lilia Prodan, expuse în apel, de referință la faptul că circumstanțele care au avut loc nu țin de Legea penală având în vedere faptul, că nu s-a demonstrat că, inculpatul a folosit careva obiecte sau arme, or, folosirea obiectului în calitate de armă, adică a unei pietre, a fost confirmată integral prin declarațiile părților vătămate, Burduja Veaceslav și Verdeș Cristina, dar și de către martorul, Popov Anatolie, ultimii confirmând faptul că anume inculpatul Bașirov Namet, a lovit cu piatra în parbrizul automobilului părții vătămate, totodată conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din „25 martie 2016, cât și fotografiilor anexate la acesta, este clar vizibilă piatra cu care inculpatul, Bașirov Namet, a aruncat în direcția părții vătămate care se afla în automobil, deteriorând automobilul și cauzându-i pătimatei, Verdeș Cristina, leziuni corporale medii.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind nefondată și alegația avocatului Lilia Prodan, precum că, deteriorarea automobilului nu a fost acțiunea săvârșită de Bașirov Namet, deoarece ultimul este inapt de a ridica sau a ține careva obiecte cu brațele și faptul că acest moment ar fi fost demonstrat de către apărare prin documentele medicale prezentate în instanța de judecată, deoarece conform actelor medicale Bașirov Namet în urma unui traumatism a suportat intervenții chirurgicale la ambele brațe, însă nu au fost restabilite aptitudinile și capacitățile de folosință a brațelor la 100%.

În sensul dat, instanța de apel a reiterat că, de fapt, chiar fiind admisă o asemenea concluzie, privind existența de careva probleme de ordin medical la inculpatul, Bașirov Namet, urmează a se reține că conform certificatului eliberat de Institutul de Medicină Urgentă, se atestă că Bașirov Namet a fost externat urmare a unei operații în stare satisfăcătoare, cu recomandări, însă nu se specifică pierderea funcțiilor motorice ale inculpatului, situație care ar arăta disfuncții în partea ce ține de posibilitatea lui Bașirov Namet de a efectua mișcări, aruncături, sau cu atât mai mult de a ridica careva obiecte, mai mult ca atât că însuși inculpatul, Bașirov Namet, a susținut că după ce Burduja Veaceslav a început a striga la dânsul, el ar fi fugit în parc, situație care pune la mari dubii imposibilitatea inculpatului, Bașirov Namet, de a se mișca, așa cum invocă apărătorul.

De asemenea, s-a reținut că pretensele maladii ale inculpatului nu sunt puse la îndoială, însă în cazul de față, pătimitii, cât și martorul au confirmat integral faptul că inculpatul, Bașirov Namet, nu prezenta careva disfuncții fizice, în ceia ce privește posibilitatea de a se mișca, și cu atât mai mult de a alerga.

În continuare, instanța de apel a respins și alegațiile părților vătămate de referință la faptul că nu au fost verificate circumstanțele dacă Bașirov Namet a fost anterior condamnat, or, la materialele cauzei penale, a fost anexată sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, din 16 iunie 2008, prin care Bașirov Namet a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2), lit. b), e), f), g) Cod penal, la o pedeapsă în formă de amendă, în cuantum de 1 000 unități convenționale, antecedentul penal nu este stins /Vol.I, f.d.1 76-179/.

La fel, urmează a se respinge și argumentul precum că instanța de fond nu a studiat personalitatea inculpatului, și nu a fost stabilit cuantumul prejudiciului, or, anume aceste circumstanțe au fost reținute de către instanță în cele din urmă la determinarea, tipului și termenului pedepsei penale numite inculpatului, totodată s-au studiat de către instanța de fond și actele prezentate de către părțile vătămate de referință la acțiunea civilă formulată și înaintată la caz, care corect a fost soluționată de către instanța de fond.

Instanța de apel a respins ca fiind nemotivat și argumentul precum că deși s-a solicitat aplicarea măsurii preventive „arestarea preventivă” acest fapt a fost omis de către instanță, or, în contextul art. 175 - art. 177 și art. 308 Cod de procedură penală demersul privind aplicarea/prelungirea măsurii preventive este înaintat în instanță în situația existenței temeiurilor de aplicare, precum și anume de către procuror, nu și de către pătimit, așa cum s-a procedat la caz, astfel că verosimilitatea și justețea măsurii preventive, rămâne la latitudinea procurorului și nemijlocit a instanței judecătorești, care în acest caz au considerat nemotivată necesitatea aplicării măsurii de reprimare „arestarea preventivă”.

La fel, instanța de apel a respins și argumentul precum că instanța de fond greșit a reținut faptul că Bașirov Namet a recunoscut vina, deoarece acesta a recunoscut doar că a fost la fața locului, or, instanța de fond a menționat clar că inculpatul a recunoscut parțial vina, doar în ceia ce privește că s-a aflat la fața locului, însă nu s-a menționat că acesta a recunoscut integral vina, cu atât mai mult că recunoașterea parțială a vinovăției, nu a fost reținută drept o circumstanță atenuantă, pentru aplicarea unei sancțiuni mai mici, sau o sancțiune mai blândă prevăzută de norma de condamnare.

În continuare, instanța de apel a reținut că, inculpatul Bașirov Namet, este cu studii medii, este căsătorit, nu are persoane la întreținere, nu posedă limba de stat, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 16 iunie 2008, prin care a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2), lit. b), e), f), g) Cod penal, la o pedeapsă în formă de amendă, în cuantum de 1 000 unități convenționale, antecedentul penal nu este stins.

Astfel, în contextul art. 76 alin. (1) Cod penal, careva circumstanțe atenuante în privința inculpatului, instanța de apel nu a identificat, de asemenea nu au fost identificate și careva circumstanțe agravante din categoria celor vizate la art. 77 alin. (1) Cod penal.

Referitor la cerința invocată în cererea de apel de către procuror privind aplicarea în privința inculpatului, Bașirov Namet, a pedepsei închisorii pe un termen mai mare de 3 ani și 7 luni, instanța de apel de asemenea a considerat-o neargumentată și lipsită de fundament juridic.

În acest sens, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului, Bașirov Namet Birjdahan, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei penale în limitele și în condițiile stabilite de prima instanță.

Mai mult decât atât, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat și de repercusiunile acesteia pentru familia părților vătămate și pentru întreaga societate, instanța de apel a considerat oportună și corectă aplicarea în privința inculpatului, Bașirov Namet, a pedepsei în formă de închisoare, anume pe un termen de 3 ani, pedeapsă care este rațională și proporțională acțiunilor comise.

Mai mult din conținutul cererii de apel înaintate de către procuror și a materialelor cauzei penale se constată că apelantul a invocat aceleași afirmații pe care le-a făcut în

fața instanței de fond și la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient dreptul de apel.

În aserțiunea descrisă, instanța de apel a notat că deși în cererea de apel înaintată de către procuror, s-a invocat ilegalitatea neaplicării de către instanța de fond a prevederilor art. 82 Cod penal și neconstatarea stării de recidivă în privința inculpatului, Bașirov Namet, argument asupra căruia s-a expus instanța de fond la judecarea cauzei că nu poate fi aplicat dat fiind faptul modificării normei art. 34 alin. (1) și art. 82 alin. (1) Cod penal, în cadrul ședinței instanței de apel, procurorul nu a susținut cererea de apel în această parte.

Mai mult ca atât, instanța de fond corect și corespunzător a constatat lipsa stării de recidivă, or, instanța de apel a reținut modificările operate în Codul penal prin Legea Parlamentului nr. 163 din 20 iulie 2017, publicate în Monitorul Oficial nr.364-370/20.10.17 art.616, în vigoare la 20 decembrie 2017.

Așadar, în conformitate cu prevederile art. 34 alin.(1) Cod penal, „se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție”.

Alin. (2) și (3) al aceluiași articol, în vigoare la moment, reglementează recidiva periculoasă și, corespunzător, recidiva deosebit de periculoasă. În concret, recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă. La rândul său, recidiva se consideră deosebit de periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune excepțional de gravă a săvârșit din nou o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

Iar temeiul art. 82 alin. (1) Cod penal „la aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi”.

În acest sens, la data adoptării prezentei decizii, instanța de apel reține că, pentru aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiune, legislatorul a abrogat regulile ce vizau aplicarea pedepsei în ipoteza recidivei simple. Astfel, la stabilirea pedepsei prin prisma art. 82 Cod penal, se ține cont doar de recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni. Însă, în speță, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Bașirov Namet, nu a comis infracțiunea în stare de recidivă periculoasă sau deosebit de periculoasă, fapt ce generează aplicarea unei pedepse în privința inculpatului, fără a reține în acțiunile acestuia stare de recidivă.

Această soluție se justifică prin prisma principiului retroactivității consacrat la art. 10 Cod penal, și în particular, alin. (1) al articolului menționat care dispune că „legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale”.

Sub egida acestor împrejurări, instanța de apel a notat că, la caz, nu a fost identificată starea de recidivă a inculpatului, Bașirov Namet, sub aspectul faptului că

infracțiunea pentru care acesta a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 16 iunie 2008, în contextul art. 16 alin. (4) Cod penal, se atribuie la categoria celor grave, iar infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința instanței de fond, prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria celor grave, astfel că circumstanțele date exclud starea de recidivă periculoasă și deosebit de periculoasă.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, Bașirov Namet, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

În viziunea instanței de apel este corectă și soluția instanței de fond în partea aplicării cumulului parțial al pedepselor aplicate, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, care indică că „dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară”.

Totodată, instanța de apel a notat că în acest caz, instanța de fond just a aplicat și rigorile art. 87 Cod penal, de vreme ce sancțiunea penală privativă de libertate aplicată față de Bașirov Namet, nu poate fi cumulată cu sancțiunea pecuniară, corect fiind dispusă executarea separată a pedepsei penale numite în prezenta cauză penală, față de pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din data de 16 iunie 2008.

Este corectă soluția instanței de fond și în latura soluționării acțiunii civile înaintate de către avocatul părțile vătămate Burduja Veaceslav și Verdeș Cristina, ori, atât sub aspect de fapt, cât și de drept, instanța de apel a considerat că instanța de fond absolut corect și echitabil a dispus încasarea din contul inculpatului, Bașirov Namet Birjdahan, în beneficiul părților vătămate, Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, a cheltuielilor pentru asistență juridică a câte 2 500 lei, soluția instanței de fond fiind pe deplin justificată dat fiind faptul că pătimitii au avut de suportat aceste cheltuieli în legătură cu prestarea serviciilor de către avocatul, Rîhlea Vasile, în acest sens fiind eliberate și bonurile de plată /Vol.I, f.d. 137, 141/.

De asemenea instanța de apel a notat că, instanța de fond corect a reținut și necesitatea de a lăsa spre examinare în ordinea acțiunii civile, cerința pătimatei, Verdeș Cristina, privind recuperarea prejudiciului material în sumă de 5 000 lei ce s- ar constitui din costul unei haine, geacă, or, în cadrul acțiunii civile pătimită a indicat că costul acestei haine este de 5 000 lei, fiind audiată în cadrul ședinței instanței de fond, dânsa a relatat că prejudiciul material este de 2 000 lei, iar conform cererii de apel, în conținut, se invocă costul estimativ al acestei haine între 4 500 lei și 5 000 lei, totodată de către pătimită nu au fost prezentate careva acte ce ar confirma procurarea acestei haine la suma de 5 000 lei.

Astfel, dat fiind faptul că la acest capitol s-a constatat necesitatea concretizării acțiunii civile, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect și justificat a admis în principiu acțiunea civilă în această parte.

Este corespunzătoare rigorilor de drept și circumstanțelor de fapt și soluția instanței de fond în partea în care a fost admisă în principiu acțiunea civilă a părții vătămate, Burduja Veaceslav, privind încasarea prejudiciului material, pentru deteriorarea automobilului de modelul „Mercedes” XXX, or, în acest context s-a reținut că din start,

pătimitul, Burduja Veaceslav, a formulat acțiunea civilă solicitând încasarea sumei de 33 525 lei, ulterior modificând această pretenție la suma de 29 550 lei, iar în apel solicitând din nou aceeași sumă de 33 525 lei, fără a o concretiza în cele din urmă.

Cu atât mai mult este de reținut și faptul că necesitatea de a stabili cu exactitate costul pentru reparația automobilului ar urma o perioadă de timp, fapt care ar duce la tergiversarea neîntemeiată a examinării cauzei, mai mult ca atât că pătimitul, Burduja Veaceslav, a prezentat doar unele acte privind costul estimativ al pieselor de schimb deteriorate, în acest sens urmînd a fi dispusă și o expertiză merceologică, fapt care urmează a fi realizat de către pătimit în cadrul unui proces civil înaintat în ordinea acțiunii civile.

La capitolul soluționării acțiunii civile ale părților vătămate, Burduja Veaceslav și Verdeș Cristina, în partea încasării prejudiciului moral, instanța de apel de asemenea notează că concluzia instanței de fond este în strictă conformitate cu rigorile, de fapt și de drept.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 1422 alin. (1) Cod civil, „în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc”.

În dezideratul dat, instanța de apel consideră că la caz, corect s-a încasat în contul părților vătămate, Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, din contul inculpatului, Bașirov Namet, a câte 10 000 lei, în calitate de recompensă morală urmare a infracțiunii de huliganism, în acest sens, instanța de fond a analizat corect circumstanțele comiterii infracțiunii, împrejurările de ordin fizic și moral, care generează recompensarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Astfel, instanța de apel notează că suma a câte 10 000 lei pentru fiecare pătimit, v-a fi o satisfacție echitabilă pentru pătimiții, Verdeș Cristina și Burduja Veaceslav, aceasta din urmă fiind de natura să compenseze prejudiciile fizice și psihice ale pătimiților, totodată urmînd a se lua în considerație la acest capitol și posibilitățile reale materiale ale inculpatului, cât și faptul că însuși condamnarea inculpatului, Bașirov Namet, constituie o satisfacție echitabilă pentru pătimiți.

În susținerea celor enunțate, instanța de apel a menționat că, atunci cînd victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobîndirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gheorghe Tipa în numele inculpatului Bașirov Namet, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă că, instanța de apel nu s-a expus motivat asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, ori, nu a efectuat o procedură de individualizare și stabilirea cuantumului pedepsei și nu s-a pronunțat asupra posibilității aplicării a prevederilor art. 90 sau 90¹ Cod penal. De asemenea, recurentul consideră că instanța de apel urma să recalifice acțiunile inculpatului în prevederile art. 354 Cod contravențional. Totodată, recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și preia aceleași argumente indicate în cererea de apel (pct. 3.2 din prezenta decizie)

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Gheorghe Tipa în numele inculpatului Bașirov Namet, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra vinovăției inculpatului. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală rezultă că, temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege. Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel. Astfel, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a se agrava situația.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temeiuri de drept prevăzute pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Referitor la prezența în speță a erorii de drept invocată de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit constată că o astfel de eroare în prezenta cauză nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, Colegiul penal lărgit amintește că, rezultând din jurisprudența constantă a Curții Europene motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și

lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărâri penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel judecând apelul avocatului declarat în numele inculpatului, a respectat prevederile legale sus-enunțate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, totodată fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, și în așa mod corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Bașirov Namet în săvârșirea infracțiunii incriminate, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și motivarea căreia nu o consideră necesar de a o reitera.

Colegiul penal atestă că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de către avocat în numele inculpatului, precum și motivele adoptării soluției.

Instanța de recurs reține că nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind în privința lui pedeapsa cu închisoare.

Referirea recurentului la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, conform art. 90 sau 90¹ Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art.90, 90¹ Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind aplicarea dispozițiilor art. 90 sau 90¹ Cod penal, în privința lui Bașirov Namet.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sunt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, Colegiul lărgit a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel, detaliat argumentată la pct. 4.1. din prezenta decizie, privind recunoașterea vinovăției inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului decât cele incriminate conform art. 287 alin. (3) Cod penal, respectiv în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de avocatul Gheorghe Tipa în numele inculpatului Bașirov Namet, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-418 Cod de procedură penală adoptând o hotărâre legală și întemeiată, de aceea se impune decizia de respingere a recursului ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Gheorghe Tipa în numele inculpatului Bașirov Namet, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Bașirov Namet XXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **10 octombrie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru